

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 237.

Ellevte Session.

68de Møde.

Tirsdagen den 20de Marts Kl. 1.

(Fortfat.)

Sfcherning (fortf.): Det er, som et Medlem har sagt af det første Repræsentantskab (H. M. Peterfen), allerede kommet til at rette Tariffen, ikke efter den Erkjendelse, det havde om, hvad enhver enkelt Assurance egentlig krævede efter Ret og Retfærdighed, men efter Hensyn, der gik løs paa at holde Foreningen sammen; Repræsentantskabet er kommet til at lade Tariffen hvile tungere paa de mindre Besiddere, end den burde, for at holde de større Besiddere i Foreningen. Det kan være klogt af en Privatforening, men det kan ikke være rigtigt ved en Forening, som til en vis Grad staaer under Statens Styrkelse, og som saa at sige er halvt hæftet til Lovgivningen. I dette Skridt ligger et yderligere Beviis for, at denne Forening maa overlades til sin egen Natur og følge dens Indflydelse som et privat Institut, for at Justitsministeren ikke maa føle sig fristet til at laane sit Navn til Uretfærdigheder. Det kan være klogt og forstandigt at tage slige Forholdsregler, men det er uretfærdigt, saalænge man ikke ved Siden deraf kan sige til Interessenterne: „Naar I ikke ere fornøiede med de Billaar, vi stille eder, have I den samme Frihed overalt.“ Naar man vedblivende søger at umuliggjøre andre Foreninger og derved holder ved Dvang Mange i Foreningen, som maae lide derunder og bære Byrden for Andre, er det en Uretfærdighed, som søger sin Magt i

Justitsministeren. Man skulde ikke troe, at „Justitia“ var Udtryk for Retfærdighed.

Scholer: Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) synes at ville fortolke Loven af 4de Marts 1857 saaledes, at Repræsentantskabet skulde have Ret til at foretage en hvilken som helst Forandring i denne Lov. Hvis denne Fortolkning var rigtig, vilde den foreslignende Lov være unødvendig; men det er ikke første Gang, at den ærede Rigsdagsmand har givet en saa vidt Fortolkning af § 22 af Loven af 4de Marts 1852. Naar den samme ærede Rigsdagsmand anførte med Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), at de afsprede liggende Bygninger i Vestjylland have en Fordeel fremfor de mere sammenliggende, at de paa Grund af den længere Afstand fra hinanden svarede mindre Contingent, saa maa jeg dog bede ham erindre, at eftersom det var vedtaget i Loven af 1857, saa havde de at svare et endnu lavere Contingent end det, som nu er fastsat efter den laveste Beregning. Regjeringen havde valgt og sammensat det første Repræsentantskab, og da gik Majoriteten hen og foretog en Forandring, hvorved det paalagde disse thndt befolkede Egne, hvor Bygningerne ligge afsprede, en Forhøielse af 4 R for hvert 100 Rd. til Fordeel for de større Besiddere, som ellers truede med at gaae ud af Foreningen. De ærede Herrer ville vist erindre, at det første Skridt, som Repræsentantskabet foretog sig, var, at paalægge disse Beboere denne Forhøielse i Tariffen. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds